

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κἀμμίαν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶναι ὁ μόνος συντάχτης τοῦ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΥ καὶ σ' αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνονται οὔλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Γιὰ τὸ παρὸν ὁ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΣ βγαίνει τρεῖς φοραῖς τὴν ἐβδομάς καὶ τυπώνεται σὲ 8—9 χειλιάδες φύλλα γιὰ κάθε φύλλο ἡ συνδρομὴ του εἶναι γιὰ τὴν Ἑλλάς δραχ. 10 τὸ χρόνο, καὶ γιὰ τὰ ἔξω τῆς Ἑλλάς 12. Κάνενας δὲν εἶναι δεχτὸς γιὰ συνδρομητὴς ἀνὰ εἰς στείλη πρῶτα τὸν παρᾶ. Ὅσα ἀποδίδονται σὲ γυναῖκες, ὅσα εἶναι ἀτομικὰ καθὼς καὶ διακριθεῖς δὲν εἶναι δεχταῖς. Γιὰ κάθε γωστομὴ στείλη ληρώνεται ἡ ἀράδα πενήντα λεπτά, τὴ κάθε φορᾶ.

Περὶ χρυσογαδάρων.

Στὴν ἐφημερίδα Κ.λειῶ ποῦ βγαίνει στὴ Τεργέστη ἐτυπώθηκε ἓνα γράμμα σταλμένο ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ κατηγορεῖ τὴν φτωχολογίαν καὶ ὑπερασπίζεται τοὺς χρυσογαδάρους, κοντὰ δὲ στὰ ἄλλα σιλιπορδίσματα τοῦ αὐτοῦ ὁ ἀγανθρος ποῦ ἔστειλε τὸ γράμμα στὴ Κ.λειῶ γράφει καὶ τοῦτα τὰ ἀποκατινά :

«Ἐὰν, λέγει ὁ γάδαρος ποῦ ἔγραψε στὴ Κ.λειῶ, οἱ ὁμογενεῖς ἦρθαν ἀπὸ ἔξω, μήπως δὲν ἦρθαν ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ καὶ οἱ πορνογράφοι τοῦ Μὴ Χάρεσαι καὶ τοῦ Παληανθρώπου; Τὸ χαβιαρόχανο μᾶς ἔστειλε πολλοὺς ὁμογενεῖς, ἀλλὰ πόσους πορνογράφους δὲν μᾶς ἔστειλαν κοντὰ σ' αὐτοὺς καὶ τὰ σοκάκια τῆς Κωνσταντινούπολις καὶ τῆς Σμύρνης;

«Γιὰ νὰ καταλάβετε, ἐξακολουθεῖ νὰ γράφῃ στὴ Κ.λειῶ ὁ ὑπερασπιστὴς τῶν χρυσογαδάρων, ὡς ποῖο βαθμὸ ἔφτασε ἡ ὑποκρισία καὶ ἡ φαυλότης, φτάνει νὰ σᾶς πῶ, ὅτι καὶ αὐταῖς ἡ πορνογραφικαῖς ἐφημερίδες ἐφόρεσαν ρούχα τιμίων γυναικῶν καὶ γράφουν περὶ φιλοπατρίας, περὶ τιμιότητος καὶ ἠθικῆς. . . . Ὁ Βερβέρης τοῦ Παληανθρώπου καὶ οἱ ἄλλοι τῆς Ἑλλάδος πανούκλες, αὐτοὶ λένε πῶς θὰ φτειάσουν τῆς Ἑλλάδος τὴ διαφθαρμένη κοινωνία. Ἄν πρόκειται νὰ διορθωθοῦμε ἀπὸ τέτοιους ἀχρεῖους, κελίτερα ἂς καταστραφῶμε μιὰ ὥρα ἀρχίτερα».

Αὐτὰ καὶ ἄλλα πολλὰ ἀκόμα γράφει ὁ ὑπερασπιστὴς τῶν χρυσογαδάρων, εἰς τὰ ὅποια τοῦ ἀπαντᾷ μὲ λίγα λόγια κ' ἐγώ, διότι καὶ ὁ συντάχτης τῆς Κ.λειῶς τοῦδωκε τὸ ταμπάνι ὡς καθὼς πρέπει.

Πρῶτο, ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ, ἀλλὰ ἐκ Ψαρῶν Ψαριανὸς καὶ ἀπὸ τὰ Νέα Ψαρᾶ. Δεύτερο Σμυρνιὸς δὲν εἶμαι, τὴν δὲ Σμύρνη τὴν γνωρίζω τόσο καλᾶ, ὅσο γνωρίζουν οἱ χρυσογαδάρου τί θὰ πῆ τιμιότης, τὴν ὁποία ποτὲ δὲν μπόρεσαν νὰ καταλάβουν ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι μὲ ἔτιμα μέσα ἀπέκτησαν τὰ πλούτη ποῦ ἔχουν.

Ἐγὼ ὁ φτωχὸς πολίτης καὶ οἱ ἄλλοι ὅμοιοί μου δημοσιογράφοι, ναί, ἔχομε δικαίωμα νὰ ὀμιλοῦμε περὶ ἠθικῆς καὶ τιμιότητος, διότι ἡ γυναῖκίς μας δὲν πορνεύονται ὀλόρθες στὸ Φάληρο, οὔτε μέσα στὰ βαγιόνια, οὔτε μέσα στῆς ἀμαξες.

Ναί, ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ ὀμιλῶ ἐγὼ περὶ ἠθικῆς καὶ τιμιότητος, διότι κατακυλιῶμε μὲ τὸν χαμάλη Λαὸ μέσα στῆς ταβέρνες, διασκεδάζοντα; ἐνώπιον ὅλου τοῦ κόσμου, καὶ ὄχι μέσα στὰ ἰδιαιτέρα πορνικὰ σαλόνια τῶν χρυσογαδάρων.

Ἡ δικαίς μας ἡ γυναῖκίς δὲν δείχνουν γυμνὰ τὰ μπράτσα τους, οὔτε τὰ βυζιά τους μὲ τὰ ντεκολτέ σας βγάλουν ἔξω, ὅταν χορεύουν, ἀλλὰ χορεύουν μὲ τὸ μαντυλάκι στὸ χέρι.

Ἐχω τὸ δικαίωμα ἐγὼ καὶ οἱ ἄλλοι ἐφημεριδογράφοι νὰ ὀμιλοῦμε περὶ ἠθικῆς καὶ τιμιότητος, διότι μᾶς γνωρίζει ὡς φτωχοὺς ἢ ἡ ρωμνησοῦνη ὅπως γνωρίζει καὶ σᾶς γιὰ τὴν φαυλότητά σας.

Ναί, προσφέρθηκε ὁ κ. Μελάς νὰ μὲ δωροδοκῆσῃ στῆς δημοτικαῖς ἐκλογαῖς καὶ τοῦ εἶπα νὰ μοιράσῃ ἐκεῖναις τῆς δραχμαῖς μὲ τῆς ὁποῖαις ἤθελε νὰ μὲ διαφθεῖρῃ στοὺς φτωχοὺς, καὶ ἄλλα ἔδωκε κείνος μὲ τὰ χέρια του καὶ ἄλλα ἐγώ.

Ἐχω λοιπὸν τὸ δικαίωμα νὰ ὀμιλῶ γὼ περὶ τιμιότητος, ἢ σεῖς οἱ χρυσογαδάρου οἱ ἀχρεῖοι, οἱ ἀσυνείδητοι, οἱ ὅποιοι νομίζετε, ὅτι μὲ τὰ αἰσχροῦς κερδισμένα χρήματα σας, ὅτι μπορεῖτε ν' ἀγοράσετε τὰ πάντα;

Καὶ τί εἶσατε ρε σεῖς πρὶν μὲ τῆς κλεψιαῖς σας καὶ ἀτιμίας γίνατε χρυσογαδάρου, δὲν εἶσατε λωποδύταις στὰ σοκάκια τῆς Πόλις, ἢ δὲν βρῖκατε τὰ πλούτη σας ἔτοιμα ἀπὸ τοὺς πατέρες σας;

Ἡμεῖς οἱ πορνογράφοι, τῶν ὁποίων φιλάτε καὶ τὰ κατουρημένα πανταλόνια γιὰ νὰ σᾶς σκεπάσουν τῆς κλεψιαῖς σας καὶ ἀτιμίας, ἐργαζόμεστε μέρα νύχτα γιὰ νὰ βγάναμε τὸ ψωμί μας, καὶ ντυθοῦμε, ἐνῶ σεῖς ξημερώνετε κόνοντες σχέδια ἀπάνω στὰ σχέδια πῶς νὰ μᾶς κλέψετε κ' αὐτὸ τὸ μισὸ παπούτσι ποῦ φοροῦμε.

Είστε κλέφταις και φαύλοι, φαυλεπίφαυλοι μάλιστα. Καρ-
χάζεστε ότι ήρθατε και συστήσατε τράπεζες. Βλέπετε τῶν
πόλεων, τοκογλόφους, τί τράπεζες συστήσατε; Βλέπετε πεν-
τακάσις χιλιάδαις δραχμαίς μετρητὰ καὶ βγάζατε χαρτί
εἰκοσιπέντε μελεούνια στή κμπούρα μας. Τέτοιοι δὲ ἐξην-
ταβελώνιδες εἰστε, ὥστε καὶ αὐτὸ τὸ χαρτί ποῦ ἔχετε τυπω-
μένα τὰ χαρτονομίσματα τῆς τράπεζας τῆς Θεσσαλίας, δὲν
κάνει οὔτε γιὰ κωλοσφοῦχι.

Ἔχετε πλοῦτη; Ζήσετε ὅπως θέλετε. Τί ἤθελες ἀφοῦ ἔχεις
πλοῦτη κύριε Μελά νὰ μὰς γίνης δήμαρχος; Γιὰ νὰ διορ-
θώσης τὴν Ἀθήνα; Ὅχι. Γιὰ νὰ κλέψης, μὲ τὸ παλούκωμα
τῶν δρόμων, τὸ ὅποιο θὰ ἤτανε παλούκωμα τῆς φτωχολο-
γιάς καὶ μὲ τὰ δάνεια τῶν ἑκατὸ μιλιοῦνιων ποῦ ἤθελες νὰ
χρεώσης τὸν δῆμο.

Σὺ Παχὺ καὶ Καραπάνε, γιατί δὲν ζήτε ἐμπορευόμενοι
τιμῶν μὲ τὰ πλοῦτη σας, ἀλλὰ μὰς βγάζατε βουλευταί; Γιὰ
νὰ χαρκομοφάτε τὰ χτήματα τῆς φτωχολογιάς τῆς Ἀρτας.

Τί θέλεις, σὺ ρὲ Καραπάνε, πρέσβυς στὴν Ἰσπανία, ὅπου
δὲν ὑπάρχει ἐκεῖ οὔτε ἓνας Ἕλληνας σπανός; Θέλεις γιὰ ν'
ἀνοίξης δρόμο, νὰ πᾶς πρέσβυς στὰ Παρίσια, γιατί τὸ κου-
βέρνο τῆς Γαλλίας δὲ σὲ δέχτηκε κατ' εὐθείαν ἔστωντας μὲ
τὸ νὰ μὴ ξέρης τὴ πολιτική. Καὶ γιατί τὴν θέλεις τὴν πρε-
σειά στὰ Παρίσια; Γιὰ νὰ ἀρχίσῃς ἐκεῖ ὡς ἀντιμουστουνοῦ
τῶν χρυσογαδάρων τῆς μεπερπατουδουλειαίς, ἐπιχειρήσεις δα-
νειῶν καὶ ἄλλων κλεφτοστασιῶν.

Ἦρθατε, λέτε, καὶ κάνατε σεῖς τὴν Ἀθήνα πολιτεία εὐ-
ρωπαϊκὴ μὲ τὰ παλάτια ποῦ χτίσατε. Κικὰ στὰ μούτρα
σας. Πόσοι ἦσατε ρὲ σεῖς χρυσογαδάρου ποῦ φτείασατε τὴν
Ἀθήνα; Ποσα παλάτια χτίσατε; Δέκα, εἴκοσι, σαράντα;
ὄχι. Μ' αὐτὰ λοιπὸν τὰ σπίτια σας κίνατε τὴν Ἀθήνα οὐλὴ
πόλι εὐρωπαϊκὴ;

Σεῖς οἱ σαράντα φτείασατε τὴν πρωτεύουσα, ἢ ἢ ἑκατὸ χι-
λιάδες κάτοικοι μεσαία καὶ κατώτερη τάξις τοῦ πληθυσμοῦ;

Εἶναι πορνογράφος ὁ ἐπὶ τριανταδύο χρόνια ζήσας, γιὰ τὴν
Ἀθήνα συντάχτης τοῦ Παληανθρώπου, ὁ ὅποιος ὅση βλογιά
ἔστρεψε σὰν ψωμολιθῆς καὶ μάζεψε πεντάρια πεντάρια γιὰ τοὺς
φτωχοὺς βλογιασμένους, καὶ μοίρασε μὲ μέσο τῶν ἐντιμωτέ-
ρων καταστηματαρχιδῶν ὅσας δραχμαίς μάζεψε;

Εἶμαι πορνογράφος ἐγὼ, ὁ ὅποιος ἀντὶ νὰ σαβουρώσω τῆς
χιλιαδοῦλες τοῦ Μελά ποῦ μούδινε, τοῦ εἶπα καὶ τῆς μοί-
ρασε στῆς ἐκκλησιαίς καὶ στῆς φτωχιαίς εἰκογένειαίς καὶ
ἀσθενεῖς;

Εἶμαι πορνογράφος ἐγὼ, εἰς τοῦ ὁποίου τὸ πατσαβούρι
προστρέχουν ὅλοι οἱ ἀδικούμενοι γιὰ νὰ βροῦν τὸ δίκαιό τους,
χωρὶς νὰ πληρώσουν πεντάρια;

Εἶμαι πορνογράφος ἐγὼ ὁ ὅποιος ἔφερα τόσας διορθώσεις
μὲ τὸ πατσαβούρι μου στὰ νοσοκομεία τῶν Στρατιωτικῶν
καὶ τὸ πολιτικόν, τοῦ Γουδιού, στὸ Ἀρσάκειο, στὸ Πολυτε-
χνεῖο, στὸν Νάυσταθμο, στὸν Ἱπποσιδηρόδρομο, στὰ σχο-
λεῖα, στοὺς δρόμους, στῆς Ἐκκλησιαίς, στὸ νοσοκομεῖο τῶν
γυναικῶν, στὰς φυλακὰς, σ' αὐτὰ τὰ τορνοστάσια, στὴν Ἀ-
στυνομία, ὡς καὶ σ' αὐτοὺς τοὺς ἀποπάτους;

Ἄν ἢ τιμιότης κατάντησε νὰ ὀνομάζεται ἀπὸ τοὺς πορ-
νοδοσκοῦς χρυσογαδάρους, πορνογράφις, ἄς ἦναι. Εἶναι
τιμὴ μου.

Βουλῶστε τὰ γαϊδορινὰ στόματά σας χρυσογαδάρου, οἱ
ὅποιοι ἂν ζοῦσατε στὸν καιρὸ τοῦ Σόλωνα θὰ φέρνατε οὐλοὶ
στὰ κοῦτελά σας τὴ βούλα τῆς ἀτιμίας, ἢ τὸν κρίνο στὴ
ράχη ἢ γυναικίς σας, ἂν ζοῦσαν στὴ γαλλικὴ ἐπαναστάσι,
μὲ τὸν ὅποιον ἐσημειῶναν οἱ γάλλοι τῆς ἀτιμίας.

Ἄλλν λοιπὸν τὴν ὥρα, μὰς, μεταβολή.

Κύριε Τομπάζη

Ὅταν περλάβης τὸ ὑπουργεῖο τῶν Ναυτικῶν, ὄλαις ἢ
ἐφημερίδες πρὸς τὸν νὰ σοῦ πλέξουν χρυσὰ στεφάνια, ὅτι

εἶσαι ἀκέραιος, ἄνθρωπος, τάματις σοῦπε κένενας ὅτι εἶσαι
μισός.

Τὴν ὥρα, κατὰ τὴν παροιμία ποῦ λέει, — τὸν καλὸ ἄν-
δρα τὸν δείχνει ἢ ἐξουσία — μὰς τὰ ζάβωσες καὶ σὺ ἄμα
ἀνάλαβες τὴν ἐξουσία, καὶ φαίνεται ὅτι εἶσαι ἓνας ἀσκός
φουσκωμένος καὶ τίποτα παραπάνω.

Οἱ καύταις τοῦ Νάυσταθμοῦ οἱ ὅποιοι εἶναι ὅλοι πάμφτω-
χοι ἔχουν νὰ λαβαίνουν μισθοὺς ἀπὸ τὸν Μάτι, καὶ ἐνῶ τὰ
ἐντάλματα εἶναι σταλμένα στὸν ὑπασπιστὴ ἀπὸ τὸν καιρὸ
τοῦ Νῶε, ὁ κύριος αὐτὸς περιμένει πότε θάρθῃ ὁ νέος χρόνος
νὰ τοὺς πληρώσῃ, ὡς τὸν καιρὸ δὲ ἐκεῖνο μπορεῖ οἱ καύταις
καὶ τὰ πληρώματα νὰ χάρτουν μνίγες καὶ ἄερα καθουρντιστὸ
γιὰ νὰ ζήσουν.

Καθὼς κατάντησε τὸ κυβέρνημα μας θὰ φτάσῃ νὰ ξεπεράσῃ
καὶ τὸ τούρκικο ποῦ πλέρωσε προχτὲς τοὺς μιστοὺς τῶν ὑ-
παλλήλων τοῦ προπροπερασμένου Ἀπριλί.

Καὶ ἐπειτα σοῦ θέλουν νὰ χῶμε λέει εὐταχτο στρατὸ καὶ
ναυτικὸ.

Βρὲ πῶς δὲν γινῆκαν ὡς τὴν ὥρα ὅλοι κλέφτες καὶ πειρατά-
δες εἶναι θαῦμα.

Ἔνα τέτοιο κυβέρνημα, ἄς πᾶσι μιὰ ὥρα ἀρχίτερα στὸ διά-
λο νὰ τὸ καταδοδῶσμε καὶ ὅλοι μεῖς μαζί.

Ὁ καθηγητῆς

καὶ φίλος Λάνδερρ προτρέπει στὴ Νέα Ἐφημερίς τὸν δή-
μαρχο νὰ κρεμάσῃ στῆς βρύσες καὶ ἀπὸ ἓνα τενεκέ—ὄχι γιὰ
ἐνθούμησι τοῦ Μελά—ἀλλὰ γιὰ νὰ πίνουν οἱ ἄνθρωποι. Καλὴ
καὶ ἀγαθοεργὴ ἰδέα, ξέχασε ὅμως ὁ ἀγαθὸς Λάνδερρ, ὅτι οἱ
τενεκέδες αὐτοὶ οἱ εὐεργετικοὶ δὲν θὰ βρασταῖσιν οὔτε μισὴ
ὥρα, γιατί ἀφοῦ σπαζοῦν τὰ μολύβια καὶ τὰ κλέφτουν, ἀφοῦ
χαλοῦν ὀλόκληρες τῆς βρύσες, τενεκέδες θὰ βρασταῖσιν;

Ἄν δὲ ὄλαις ἢ συμβουλαίς ποῦ ἐπιγράφει ἢ Νέα Ἐφημε-
ρίς «μὴ συμβόλη καθ' ἐκαστὴν» εἶναι σὰν κι' αὐτὴ, τότε
ἄς ἀλλάξῃ τὴν ἐπιγραφή καὶ ἄς γράφῃ «μὴ κουταμάρα
κάθε μέρα.»

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος

ἀπάνω στῆς συμβουλαίς, νὰ, νὰ σὰς δώσω κι' ἐγὼ μιὰ πρᾶ-
χτικὴ.

Μὴν ἀγοράζετε ποτέ σας κάτι σταχτιά παπιῦτσα, γόβαις,
ποῦ εἶναι τῆς μύδας τὴν ὥρα, καὶ γελάσθηκα κι' ἐγὼ καὶ πῆρα.

Διότι. Πρῶτον, εἶναι ἀπὸ τομάρι ψιλὸ καὶ ἕμα τὰ φορ-
στε ἀνοίγουν, καὶ γίνονται σὰν ἀσκοτούμπανα. Δεύτερον,
ἕμα ποῦ ἰδρώνει λίγο τὸ πόδι σας βγαίνει ἀπόξω ὁ ἰδρωτὰς
καὶ φαίνονται σὰν νὰ τὰ κατούρησε ἢ γάτα, ἢ σὰ λαδωμένα
τομάρια. Τρίτο, πέφτει ἢ σκόνη ἀπάνω καὶ κολλᾷ καὶ τὰ
κάνει νὰ φαίνωνται σὰν ποντικοὶ ἀλευρωμένοι χωρὶς νὰ ξε-
καθαρίζωνται, καὶ τέταρτο, γιατί σκάζουν σὲ λίγες μέρες καὶ
βγάζουν οἱ καλόγεροι, — ἢ τὸν μικρὸ ὑποταχτικὸ, τὸ μικρὸ
δάχτυλο ὄξω ἀπὸ τὸ παπούτσι, ἢ τὸν γούμενο — ἢ γούμης σας,
τὸν μεγάλον δάκτυλο.

Καὶ ὕστερα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ πληρόντε, κύριοι, ὅσο πλη-
ρόντε καὶ τὰ λάστιχα, μὲ τὰ ὅποια περᾶτε καὶ χεῖμῶνα καὶ
καλοκαίρι καὶ τὰ μπαλόνομε καὶ τὰ λουστράρομε καὶ κάνομε
καὶ τὴ φηγούρα μας, καὶ περνοῦμε καὶ ἀπὸ τῆς λερωμένης μας
καὶ τὰ βλέπουν καὶ λὲν μέτα τους:

— Μωρὲ, ἐραστὴ τοῦ ἐρωμένου ποῦ τὸν ἔχω, κάθε μέρα
καινούργια παπούτσα φορεῖ καὶ λουστραρισμένα μάλιστα.

Καὶ ἄς ἔχουν πενήντα χιλιάδες φόλαις καὶ μεντζεσίλες
ποῦ νὰ μὴ πιάνῃ καρφὶ ἀπάνω τους.

Γιὰ τοὺς θεριμενομένους.

Πρέπει νὰ μοῦ χρωτάτε εὐγνωμοσύνη ἀπὸ τὴν ὥρα ὅσοι πᾶ-
σχετε ἀπὸ θέρμη καὶ δὲν μπορεῖτε νὰ τὴν συμμάζεψετε, διότι

σὰς προτρέπω νὰ πᾶτε στὸ Περαία σὲ μιὰ καλὴ νοικοκυρὰ
ποῦ κατοικᾷ στὸ δρόμο τοῦ Τσαμαδοῦ καὶ στὰ σπίτια τοῦ
Γιώργη Ντινιακοῦ, καὶ κείνη μ' ἐνὰ γιαιτρικὸ τῆς σὰς τὴν
κόθη σύρριζα καὶ διὰ μίαν.

Μοῦπε μάλιστα, ὅτι γιὰ τοὺς φτωχοὺς δέχεται χάριν τοῦ
Παληανθρώπου νὰ τοὺς θεραπεύῃ τῆς διάρρεας, ἐκτὸς τοῦ ἐξο-
δοῦ τοῦ γιαιτρικοῦ.

Λοιπὸν ἐμπρὸς θεριμασμένοι καὶ ἀθέριμαστοι.

Θριαμβάκι.

Νὰ καὶ ἓνα μικρούτσικο θριαμβάκι ποῦ κουστίζει ἓσα μ' ἓνα
μεγάλον θρίαμβο.

Ἐκεῖνα τὰ χαντάκια ποῦ ὑπάρχουν καταμεσῆς στοὺς δρό-
μους σὲ κάθε δρόμο ἀπὸ τὸ ἓνα ὡς τὸ ἄλλο πεζοδρόμιο, καὶ
τὰ ὅποια φωνάζομε τόσο καιρὸ νὰ τὰ λιθοστρώσουν γιὰ νὰ
μὴ κρεμοστακίζωνται οἱ ἄνθρωποι, ἢ βουτοῦν στῆς λάσπαις,
καὶ ἦτανε ἀποθηκὴς κάθε ἀκαθαρσίας, καὶ ἐσπάζαν καὶ ἢ
ἀμαξες καρότσαις, ἀρχισαν νὰ τὰ διορθώσουν, καὶ τὰ λιθο-
στρώνουν, ἀλλὰ μὲ τέτοιο τρόπο καὶ μὲ τέτοια ἀργοπορία,
ποῦ ἀπὸ κεῖ ποῦ ἦτανε χαντακάκια ἐγιναν τὴν ποτάμια
βαθεῖα, ὥστε ὅποιος πέσει μέσα εἶναι σίγουρος ἂν δὲν βγῇ μὲ
κάνενα σμασμένο ποδάρι, τὸ ἐλάχιστο νὰ βγῇ μὲ σπαμασμένα
μούτρα.

Παρὰ τὸ τίποτα, καλὴ εἶναι κι' αὐτὴ ἢ περιποίησις τῶν
περιπονήσεων τῆς περιποιήσεως τοῦ περιπονήσαντος καὶ τῆς
περιπονησάσης κουταμάρας αὐτὰ ὅλα τ' ἀγαθὰ.

Κύριε ὑπουργέ

ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν. Σὲ ρωτοῦμε, αὐτοὺς τοὺς δόκιμους τοῦ
ναυτικοῦ ἀφοῦ ἐνεκρίθησαν νὰ γίνουν δόκιμοι, γιατί τοὺς
κρατᾶτε τόσους μῆνους καὶ δὲν τοὺς δίνετε μιὰ ἀπόφασι
μόνο τοὺς ἔχετε κρεμασμένους ἀπὸ μιὰ τρίχα;

Αὐτοὺς ποῦ διορίστηκαν λογισταὶ ἀπὸ τὸν προηγούμενον
ὑπουργὸ σου γιατί δὲν τοὺς δίνεις τῆς θέσεις των μόνο τοὺς
κρατᾶς σὰν ἐτοιμοπόρους, ἐνῶ εἶναι σίγουροι, ἀφοῦ ὅλοι οἱ
δικαιώροιοι καὶ σπουδαιότεροι νομομαθεῖς εὐγαναν γνώμη καὶ
εἶπαν, ὅτι πρέπει ἀμέσως νὰ λάβουν τῆς θέσεις τους;

Νὰ σοῦ πῶ γὼ τὸ γιατί, κύριε Τομπάζη, μὲ τὸ μεγάλο
κλόβιο κεφάλι; Γιατί, δὲν εἶσαι ὑπουργὸς παρὰ ἓνα ἀπλὸ
νευρόσπαστο τοῦ Τρικούπη, τοῦ μοχθηροῦ αὐτοῦ ὄνταριου, τὸ
ὅποιο ἐννοεῖ νὰ διοικήσῃ οὐλὴ τὴν Ἑλλάδα σὰν διχτάτορας,
καὶ νὰ ἔχῃ κοπέλια του καὶ γιὰ τὰ μάτια τοὺς ἄλλους ὑπουρ-
γούς. Αὐτὴ εἶναι ἢ πομπασμένη ἀνεξαρτησία σου, αὐτὰ τὰ
φρούμαρα τῆς δικαιοσύνης σου;

Ἄσιντε ἀδερφε, πῆγαινε καὶ σὺ ἀπὸ κεῖ ποῦρθε, πῆγαινε
στὴν Ἐγγλιτέρα κι' ἄσε μας στὰ χάλια μας.

Ὡ χάλια, ὡ κατὰστασις καὶ καταντία.

Τομπάζη, Τομπάζη λέαμε, μὰ τί πράγμα ἦτανε ντὲν ξέ-
ραμε, τὴν ὥρα ὅμως καταλάβημε πῶς ἦτανε ἓνας παστρουμάς
Καϊσαρλίδικος, ἦγουν μας βλάνας ὄχι μὲ περικεφαλαία ἐλ-
ληνικὴ, ἀλλὰ μὲ σκοῦφο μαλτέζικο.

Πέρνεις γιὰμὰ, μιὰ πρέζα ταμπάκο, νὰ φτερνιστῆς καὶ
ξεθυμάνης λίγο τὸ μουμέντο σου ἀπὸ τὴ πολλὴ φούσκα τῆς
σακαταδοσύνης;

Ὁ πρέσβυς τῆς Ἰταλίας

ἔχει κι' αὐτὸς σὰν ἄνθρωπος ποῦ εἶναι λίγη παλαβομάρα.

Δὲν δίνει διαβατήρια στοὺς ὑπηκόους Ἰταλοὺς ἂν δὲν ἔχουν
λέει, ξουρισμένα γένεια καὶ μουστάκια, καὶ ἂν δὲν τᾶχουν
τοὺς τὰ ξουρίζει μὲ τὸ ζόρι.

Τὴν ὥρα αὐτὸ μὰς ἔλειπε, νὰ ἔχωμε καὶ περαπέντιδες ἀπάνω
στὰ γένεια καὶ μουστάκια μας. Αἶ, τί θὰ δοῦν ἀκόμη τὰ μά-
τια μας. Μὰ ὅλοι οἱ σακατᾶδοι στὸ κεφάλι μας μάζευ-
τήκαν.

Ἐρετε ὅμως τί θέλει γιὰ τιμωρία αὐτὸς ὁ μπὰς μακα-
ρουνὰς;

Νὰ τὸν ἀφήσωμε νὰ πεθάνῃ χωρὶς μακαροῦνι στὸ στόμα
στὸν Μακαρουνόκαμπο.

Βρὲ σκετῆ

μάγειρα τοῦ βαποριοῦ τῆς Ἀργολίς, ν' ἀνοίξης τὰ μάτια
σου, κακόμοιρε, καὶ νὰ μὴ πειράξης τῆς γυναίκης, νὰ μὴ
τύχη κάμμιὰ ὦρα καὶ σοῦ περάσῃ κάμμιὰ ὅλα τὰ τσουμπλέ-
κια καὶ τῆς καρκαβάνης σου στὸ κεφάλι.

Ὅρσε κι' ἄλλα μούτρα γιὰ σιδερώμα. Βρὲ μπέρμπο, μπὰ
καὶ θαρρεῖς ἢ ταξιδιώτισσες γυναῖκες ὅτι εἶναι τῆς μοιρασίας,
γλυφτοσαχανὰ;

Γιὰ νὰ σοῦ ποῦμε κύριε πλοίαρχε, τῆς Ἀργολίς, γιὰ συμ-
μάζωξε τὰ λουριά αὐτουνοῦ τοῦ πῆθηκα, νὰ μὴ τὸν κάνωμε
καὶ γείνη μαίμου.

Ὁ λιμεναρχὴς

τοῦ Περαία ἐννοεῖ νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν καθαριότητα μὲ τὴν κα-
ταστροφή τῶν φτωχῶν βαρκαδοῦρων.

Καλὸ εἶναι ἢ καθαριότης, καὶ γι' αὐτὴ πετσοκοδόμαστε,
ἀλλὰ νὰ πιάνῃ τῆς βάρκες ποῦ ἔχουν μέσα διάφορα φρούτα
καὶ νὰ τῆς δένη στὸ πέλαγος, θαρρῶ πῶς αὐτὴ εἶναι μιὰ
κουταμάρα.

Εἶναι σάπια τὰ φρούτα, τὰ τεπόνια, τ' ἀχλάδια καὶ λοι-
πά; Μπορεῖς κύριε λιμεναρχὴ, νὰ τὰ πετάξῃ καὶ ὄχι νὰ δένης
τῆς βάρκες καὶ καταστρέψῃς τοὺς ἀνθρώπους.

Ἄν ἐννοῆς ἔτσι τὴν καθαριότης; τότε νὰ πιάνῃ καὶ ὁ διευ-
θυντῆς νὰ κλείνῃ ὅλα τὰ μαναδίκια, γιὰ τὸ λόγο ὅτι ἔχουν
μέσα φρούτα.

Ὅμορφη δουλειὰ, καὶ θὰ ἦτανε πιὸ καλλίτερη ἂν βούλια-
ζες μαζί μὲ τὰ φρούτα καὶ τῆς βάρκες καὶ τοὺς ἀνθρώπους
μαζὺ, γιατί τί ἄνθρωποι τί τεπόνια.

Μικρὴ διαφορά. Μοῦ φαίνεται ὅμως πῶς καὶ τὸ δικό σου
κεφάλι ἂν δὲν ἦναι πεπόνι, θὰ ἦναι ζυλάγκουρο, καὶ ἐπομέ-
νως θέλει κι' αὐτὸ πέταμα.

Μεθενίτικα πεπόνια.

Ἀκούσατε εὐλογημένοι χριστιανοὶ σεῖς ὅσοι θέλετε νὰ πᾶτε
στὰ λουτρά τῆς Μέθειας νὰ δῆτε τὴν ὑγιειὰ σας δυνάμει τῆς
βλακειῆς σας, τί μοῦ γράχουν ἀπὸ κεῖ.

Ἀπὸ τὰ λουτρά τῆς Μέθειας καὶ στὴν Ἀθήνα.

Ἀρχίζω κατὰ πρώτης ἀπὸ τῆς κατοικίας, ἢ ὅποιαις εἶναι
γιὰ νὰ κάθωνται γουρούνια μέσα καὶ ὄχι ἀρρώστοι Ἐβουπή-
θεκε μάλιστα ἀπὸ πέρυσι μ. ἀ εταιρία καὶ ἔκανε 40 δωμάτια,
ἦγουν σὰς γουρουνοκούμασα, εἰς τὰ ὅποια μέσα χωρὰ μισὸς
ἄνθρωπος καὶ μὰς ταμπὰ ἢ εταιρία δὴς τῆς φραγκάκια καὶ
κᾶπου καὶ τρία τὴ μέρα ἀπὸ κἀνενα ποῦ θέλει νὰ κἀνῃ τὸν
ἐξυπνο μποῦφο.

Ἀπὸ τὰ γουρουνοκούμασα αὐτὰ ἐπῆραν μοδὲλο καὶ οἱ ντό-
πιοι καὶ ἐφτείασαν καὶ τὰ δικὰ τους κατὶ χειρότερα, μέσα δὲ
σ' αὐταῖς τῆς φωλιαίς εἰμασσε στιβασμένοι 300 ἄνθρωποι
ἄρρωστοι ὅλοι.

Ἀπὸ τροφὴ ἔχομε μπόλικη, μὰς φέρνουν ἀπὸ οὐλα τὰ πάν-
τα, ἀπὸ τὸν Πόρο, μὰς βροῦνε ὅμως καὶ νιστεργιαίς ἀλύπητες,
γιατί νομίζουν οἱ κερατάδες, πῶς ὅσοι ἐρχονται στὰ λουτρά,
ὅτι χέζουμε λίρες ἐγγλέζικες.

Ἔχομε ὅμως ἓνα νερὸ ποῦ μουντζες νᾶχῃ τῆς Καϊσαριανῆς
μπροστά του. Αὐτὸ εἶναι χτήμα τοῦ πρώην δημάρχου τοῦ
χωριοῦ, καὶ τὸ ὅποιο ἐπίναμε σάμπα πρὸ τῆς ἐκλογαίς, ἀλλὰ
ὑστερα ποῦτοῦ κόλλησαν τενεκέ σὰν τὸν φίλο σου Μελά ἔβανε
μιὰ δεκάρα τὴ στάμνα, καὶ σπολάτι ποῦ δὲν τὴν ἔβανε μιὰ
δραχμὴ νὰ μὰς κἀνῃ νὰ πίνωμε θαλασσα.

Ὁ γιαιτρὸς ποῦ μὰς ἔστειλε ὁ φίλος σας Τρικούπης πᾶσι
νὰ σκάσῃ ἀπὸ τὴ φούρκα του γιατί δὲν ἀρρώστησε κάνεις νὰ

Γυμνάζεται για τὸ ἵπποδρόμιο τοῦ Φάληρου.

τραβιξή κανέα βυζικάντι τοῦ Γεωργίου Σταύρου, ἐπῆρε δὲ μαζί του τόσα γιαντριά που ἄρχισαν νὰ ξυνίζου καὶ εἶναι φόβος νὰ χάσῃ τὰ λεπτά του. Μὰ ὁ ἀληθῆριος οὔτε μιὰ πῆχυ τσερότο νὰ μὴν ἔχῃ, οὔτε ἓνα συναπισμὸ οὔτε τὸν διάολο μέσα του, ἀν ρωτᾶτε καὶ ἀπὸ ἐπιστήμη, τὴν ξέρεῖ ἀπόξω, καὶ τὸνομα του Μ. Τζιτζῆς καὶ μισὲ μπασιτῆς δούλος σας.

Τώρα ἄς σᾶς πῶμε καὶ μερικὰ χωρατά. Τὰ λουτρά, καθὼς ξέρετε, εἶναι χωρισμένα σ' ὅλο τὸν κόσμον σὲ γυναίκεια καὶ ἀνδρῆικια, ἐδῶ ὁμῶς στὰ Μέθενα εἶναι κουλουβάχατα. Πρῶτος ὁ ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Ἀναπλιῦ Ντέ Λούκας ἔκανε αὐτὴ τὴν ἀπλοποίησι στὰ λουτρά τῶν γυναικῶν, ἐναντίον στῆς διαμαρτηρήσεις ποῦ ἔκαναν οὐλαὶς ἢ καλαὶς οἰκογένειαις, λένε μάλιστα καμπόσοι, ὅτι πῆγαινε πολλὰκις φοραὶς στὰς 3 ὕστερα ἀπὸ τὸ μεσημέρι καὶ ἔπερνε μαζί του καὶ τὴ κουμπάρα του ποῦ εἶχε φέρει ἀπὸ τὸ Ἀνάπλι γιὰ νὰ τὸν συγερᾶ, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν τὸ εἶδα καὶ δὲν τὸ ὑπογράφω.

Μπάνια Δαμασκηνοῦ

Κατόπι ἀπ' αὐτὸν ἄρχισε καὶ ὁ βουλιαχτῆς τοῦ Ἀνάπλι Ἀντωνόπουλος ὁ Φαρμακόπουλος, καὶ ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Μηλιώτης καὶ ἓνας Λιόλος ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ πολλοὶ ἄλλοι ποῦ, ποῦ στὸ διάολο νὰ τοὺς ξέρω, νὰ πηγαίνου νὰ κάθωνται ἀπόξω ἀπὸ τὰ λουτρά τῶν γυναικῶν νὰ σαλιαρίζου καὶ νὰ περιμένου νὰ βροῦν εὐκαιρία νὰ χωθοῦν μέσα ἐναντίον τῶν παρατηρήσεων ποῦ κάνουν ὄλαις ἢ νοικοκυράδες, ὁ δὲ ἐπιστάτης χωράφι ἀγόρασε, ἀν ἡ δική μου ἢ ἀδερφή καὶ τοῦ ἀλλουνοῦ ἢ γυναίκα λούζεται μπροστὰ στὰ μάτια αὐτονῶν τῶν κὺρ γαδάρων.

Κοντὰ δὲ σ' αὐτοὺς προστέθηκε καὶ ὁ δεσπότης . . . ἀλλὰ χωρὶς κουμπάρα, ἀλλὰ μὲ καλογεροπαῖδι. Ὅλα δὲ

Λουτρά Μεθάνων

αὐτὰ τὰ ἄτιμα συμβαίνοντα συμβαίνου ἐνεκα τῆς ἀμελείας τοῦ ἐπιστάτου Σωτηραποῦλου, τοῦ ὁποίου, φαίνεται, νὰ τοῦ ἔχου μπουκωμένο τὸ στόμα καὶ δὲν μπορεῖ νὰ μιλήσῃ.

Υ. Γ. Τούτη τὴ στιγμή (Κυριακὴ) μεγάλος ναυγᾶς γίνεστη μπόρτα τῶν γυναικείων λουτρῶν ἀπὸ τοὺς παραπάνω κυρίους ποῦ γυρεύου νὰ μποῦν μὲ τὴ βία μέσα στὰ γυναίκεια λουτρά καὶ μὲ τὴν κυρὰ Φλωροῦ ποῦ δὲν τοὺς ἀφίνει, ἐνεκα τοῦ ὁποίου λιγοθύμησε ἡ ἀξιοτιμὸς ἀπὸ τὸν Περαιὰ κυρία Μότη.

Κάνει βουτιά στὸ Κεφαλάρι

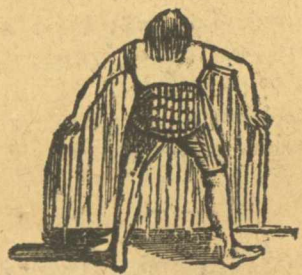
Αὐτὰ μᾶς γράφου ἀπὸ τὰ Μέθενα, καὶ ὅσοι θέλετε νὰ καλοπεράσετε καὶ νὰ ἐξαχρειώσετε καὶ τῆς γυναικῆς σας, ἐμπρὸς στὰ Μέθενα.

Νπάνια ρέας μύδας

Ο κ. Α. Κ. Γεωργόπουλος

ξέχασε μέσα στὴν ἄμαξα στῆς 10 1/2 ἡ ὥρα καὶ στῆς 3 τοῦ μήνα, ποῦ μετὰβαινε ἀπὸ τὸν σιδηρόδρομο εἰς τὸ σπίτι τοῦ Στεφάνου ποῦ εἶναι κει κοντὰ στὸ ὑπουργεῖο τῶν στρατιωτικῶν τὸν τρίτο τόμο τοῦ Ἐμπορικοῦ Δι-καιου, ὥστε ὁ ἄμαξηλάτης, ἀν ἔχῃ φιλότιμο καὶ ἀν θέλῃ, ἄς τὸν ἀφήσῃ εἰς τὸ καφενεῖον τοῦ Ἀναγνωστοποῦλου ποῦ εἶναι στὴ πλατεῖα τοῦ Σύν-ταγμα, καὶ αὐτὸ πρὸς τιμὴ τῆς τιμῆς του.

Ντοῦς στοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὁ κ. Δημ. Σταυρόπουλος εὐχαριστᾶ τὸν ἀλμπάνη Ν. Ἀλεξίου ποῦ εἶναι κει κοντὰ στὴ Δημαρχία γιὰ τὴν θεραπεία ἐνδὲς μεγάλης ἀξίας ἀλόγου του, ποῦ δὲν μπόρεσαν οἱ ἄλλοι οἱ σπουδασμένοι νὰ τὸ γιαντρέψου. Ὅσοι λοιπὸν ἔχετε ἀλόγατα ἄρρωστα τρεχᾶτε στὸν ἀλμπάνη Ἀλεξίου.